

Betreft: Zienswijze Regionale Woonagenda 2017

Geacht bestuur van Holland Rijnland,

Namens de voltallige gemeenteraad van Kaag en Braassem willen wij via deze weg onze zienswijze kenbaar maken op de concept Regionale Woonagenda (RWA) die van 30 oktober tot 22 december 2017 ter inzage ligt. Wij zijn op de hoogte van het feit dat ook ons college van Burgemeester en Wethouders een zienswijze heeft ingediend en we sluiten ons daarbij aan, maar onze zienswijze richt zich meer specifiek op onze volksvertegenwoordigende rol en de wijze waarop wij de huidige concept RWA moeten uitleggen aan onze inwoners.

We nemen u daarvoor mee terug in de tijd. In 2003 heeft de Provincie Zuid-Holland goedkeuring onthouden aan het bestemmingsplan Roelofarendsveen zuid in Roelofarendsveen. Het glastuinbouwgebied in Roelofarendsveen werd aangemerkt als transformatiegebied en woningbouw was de enige realistische optie.

Met name in het dorp Roelofarendsveen heeft dit geleid tot heftige emoties die zich bestuurlijk gezien vertaalden in een tumultueuze en onrustige periode waarin partijen in de gemeenteraad ondanks grote weerstand (de raadszaal zat nog nooit zo vol) moeilijke besluiten namen. Wij, als raad van Kaag en Braassem, hebben toen en in latere periodes bestuurlijke verantwoordelijkheid genomen.

Braassemerland, zoals het transformatiegebied ging heten, kreeg in 2009 een rechtsgeldig ruimtelijk kader in de vorm van een bestemmingsplan. Temidden van de economische crisis, de huizen crisis, de kredietcrisis en de bankencrisis zag de net gevormde gemeente Kaag en Braassem zich al snel genoodzaakt om forse verliezen af te boeken op de grondwaarden in Braassemerland. Ruim 50 miljoen euro werd er afgeboekt. De reactie in de fusiegemeente Kaag en Braassem was voorspelbaar maar begrijpelijk: alle kernen in onze gemeente draaien op voor de verliezen in Roelofarendsveen en de overige kernen moeten bloeden voor de verliezen van Braassemerland.

Opnieuw namen de gemeentelijke politieke partijen in Kaag en Braassem hun bestuurlijke verantwoordelijkheid. De verliezen werden afgeboekt, de bittere pil geslikt en naar beste kunnen legden we dit uit aan onze inwoners.

Dat brengt ons bij het heden. Tot onze stomme verbijstering zien wij in de concept RWA nu dat de in het verleden gemaakte afspraak dat Braassemerland bovenregionaal gebouwd kon worden (en daarmee niet meetelde voor de Woningbouwbehoefte- en bevolkingsprognoseraming) zonder pardon van tafel is geschoven. Het effect voor onze gemeente is dat de bouw van nieuwe woningen voor alle kernen, op Roelofarendsveen na, nagenoeg op slot wordt gegooid.

Als achtergrond willen wij u meegeven dat woningbouw in de kleine kernen als Rijpwetering, Oud Ade, Hoogmade, en Woubrugge al jaren hét onderwerp is van politieke discussies. Daarin hebben we de afgelopen jaren steeds het eerlijke verhaal verteld: woningbouw is noodzakelijk voor de

leefbaarheid en vitaliteit van de kleine kernen, maar compleet nieuwe wijken of uitbreidingslocaties zijn niet realistisch. Op inbreidingslocaties, passend binnen de lokale woningbehoefte, is nieuwbouw wél realistisch. Hoewel dit geluid op lokaal niveau ook niet door iedereen wordt gewaardeerd, is/was het in onze ogen wel het eerlijke verhaal.

U ontnemt ons met deze concept RWA ook dit verhaal. Door Braassemerland toe te voegen aan de raming naar woningbehoefte, in combinatie met het wegingscriterium bereikbaarheid middels openbaar vervoer is woningbouw in de kleine kernen in onze gemeente nagenoeg onmogelijk.

Wij realiseren ons terdege dat we een regionale opgave hebben om de komende jaren 30.000 huishoudens extra te huisvesten hebben en daarvoor een kwalitatief goed bouwprogramma nodig hebben. Ook realiseren wij ons dat andere gemeenten in onze regio, net als Kaag en Braassem, de noodzaak voelen om deze RWA vast te kunnen stellen om te kunnen voldoen aan de ladder voor duurzame verstedelijking (en woningbouwplannen makkelijker goedgekeurd te krijgen door de provincie). De noodzaak voor deze RWA onderschrijven wij dus ten volle.

Maar u kunt Kaag en Braassem nu niet in de kou laten staan. Leg ons anders maar uit hoe wij, met de verkiezingen in aantocht, aan onze inwoners kunnen uitleggen hoe wij door besluitvorming van de provincie gedwongen waren om Braassemerland in gang te zetten. Hoe daar bestuurlijke afspraken zijn gemaakt dat Braassemerland niet mee zou tellen in regionale woningbehoefte. Hoe wij vervolgens financieel gigantische verliezen hebben moeten incasseren en hoe onze gemeente – en met name de kleine kernen – worden gestraft voor die provinciale opgave. En o ja, en waarom de Provincie Zuid-Holland zich in Nieuwkoop wél (terecht) aan afspraken houdt als het gaat om de Noordse Buurt (die niet meetelt in uw rekensom) met als argumentatie dat het daarbij gaat om een bestuurlijk convenant en niet om bestuurlijke afspraken zoals in Kaag en Braassem? Wij weten zelf het verschil niet eens...

Wij kunnen niet meer uitleggen aan onze inwoners waarom er lokaal niet meer gebouwd mag worden. Wij nemen de verantwoordelijkheid ook niet meer. Die leggen we bij u neer. Daarom sluit deze zienswijze misschien niet aan op de gebruikelijke ambtelijke, bestuurlijke en voor de inwoner onbegrijpelijke terminologie. Hij is aan u gericht, maar met een cc aan onze inwoners, verenigingen, en ondernemers, opdat zij begrijpen dat wij ons klem gezet voelen. Dat wij altijd waarde hebben gehecht aan een betrouwbare overheid, maar dat dat blijkbaar niet geldt voor de provincie.

Wij hebben als raad van Kaag en Braassem emotioneel en financieel verantwoordelijkheid getoond voor Braassemerland, nu is het úw beurt om bestuurlijke verantwoordelijkheid te tonen.

Namens de voltallige raad van Kaag en Braassem,

Ruud van der Star (fractievoorzitter PRO Kaag en Braassem)

Petra van der Wereld (fractievoorzitter Samen voor Kaag en Braassem)

Karin van der Kaaden (fractievoorzitter CDA)

Esther Loos (fractievoorzitter D66)

Alwin Koek (fractievoorzitter VVD)

Ton van Velzen (fractievoorzitter Liberaal Kaag en Braassem)